

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 500/25
23.6.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Душанке Ђорђевић, председника већа, Јелене Шкулић и Душана Агатоновића, чланова већа, са судским саветником Татјаном Аврамовић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204 став 1 тачка 3 у вези члана 30 Кривичног законика, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Милошевића, изјављеној против пресуде Основног суда у Вршцу К.бр. 385/24 од 10.04.2025. године, након седнице већа одржане у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, **дана 23. јуна 2025. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Милошевића, а пресуда Основног суда у Вршцу К.бр. 385/24 од 10.04.2025. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К.бр. 385/24 од 10.04.2025. године, окривљени АА, оглашен је кривим да је извршио кривично дело тешка крађа у покушају из члана 204 став 1 тачка 3 у вези члана 30 Кривичног законика, па га је суд, применом наведеног прописа као и одредаба чланова 1, 4, 42, 45 и 54 Кривичног законика, осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године. На основу члана 264 став 4 ЗКП окривљени је ослобођен обавезе плаћања паушала, док је на основу одредбе члана 264 у вези члана 261 ЗКП обавезан да накнади трошкове настале пред ОЈТ у Вршцу, у року

од 30 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, о чијој висини ће суд накнадно одлучити посебним решењем.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Милошевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији и о другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду, усвоји жалбу и укине ожалбену пресуду а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, поднеском Ктж.бр. 553/25 од 12.06.2025. године, предложио да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Милошевића, а пресуду Основног суда у Вршцу К.бр. 385/24 од 10.04.2025. године, потврди.

Апелациони суд у Београду је, на основу одредбе члана 447 став 1 ЗКП, одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеној жалби, у складу са одредбама члана 451 став 1 ЗКП, па је, након оцене жалбених навода и предлога, а имајући у виду и писани предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, из цитираног поднеска, нашао:

-жалба је неоснована.

Побијајући првостепену пресуду у погледу одлуке о казни, бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Милошевић је жалбеним наводима указао да је првостепени суд приликом одмеравања кривичне санкције ценио као отежавајућу околност да је окривљени више пута осуђиван, међутим, према ставу браниоца, реч је о другим кривичним делима у односу на која је наступила законска рехабилитација, будући да је од дана од када је казна извршена протекло више од 10 година, те сматра да би се у односу на та дела окривљени морао сматрати неосуђиваним лицем, због чега би се могао применити институт ублажавања казне, с обзиром да се окривљени терети за кривично дело у покушају.

Испитијући побијану пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, а поводом жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Милошевића, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд правилно утврдио све околности из члана 54 Кривичног законика које су од утицаја да кривична санкција буде правилно изабрана и њена висина правилно одмерена. Наиме, приликом одмеравања казне, првостепени суд је правилно ценио све околности на страни окривљеног, па је од олакшавајућих околности првостепени суд имао у виду да је окривљени млађи човек, рођен 1986. године, без имовине, да се издржава од повремених послова, да је породичан, отац двоје деце, као и да је признањем извршења дела допринео бржем и ефикаснијем окончању, док је од отежавајућих околности на страни окривљеног имао у виду да је исти више пута осуђиван.

Према налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд утврдио постојање отежавајуће околности приликом одмеравања казне окривљеном у виду раније вишеструке осуђиваности, за које осуде није наступила законска рехабилитација, те су неосновани жалбени наводи браниоца да је погрешно примењено материјално право, јер је од отежавајућих околности првостепени суд ценио ранију осуђиваност окривљеног, иако је по тврдњама браниоца, у погледу ранијих осуда наступила законска рехабилитација из члана 98 Кривичног законика, па се исти не може сматрати осуђиваним лицем.

Наиме, увидом у казнену евиденцију за окривљеног АА од 10.11.2024. године видљиве су његове раније осуде, како је то наведено у изреци побијане пресуде, а поступак рехабилитације, како законске рехабилитације, предвиђене чланом 98 Кривичног законика, тако и судске рехабилитације предвиђене чланом 99 и 100 Кривичног законика су посебни поступци који се спроводе у циљу брисања осуда, након чега у смислу члана 97 Кривичног законика, престају правне последице осуде, а осуђени се сматра неосуђиваним лицем, па како ти поступци нису спроведени до одлучивања по жалби браниоца окривљеног, не може се ни сматрати да је у односу на окривљеног наступила законска рехабилитација, те се у овом делу жалба браниоца окривљеног сматра неоснованом.

Дакле, како чињеницу да ли је наступила законска рехабилитација или није, оцењује надлежни државни орган у законом прописаном поступку, а обзиром да из списка предмета не произилази да је у законом прописаном поступку утврђено да је наступила законска рехабилитација, будући да раније осуде нису брисане, а што је суд утврдио увидом у извод из казнене евиденције за окривљеног, супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног, првостепени суд је правилно, и према становишту Апелационог суда у Београду, приликом доношења одлуке имао у виду чињеницу да је окривљени раније осуђиван, то су жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени неоснованим.

По налажењу Апелационог суда у Београду, овако одмерена кривична санкција од стране првостепеног суда, адекватна је како тежини извршеног кривичног дела, тако и личности окривљеног као њеног извршиоца, правилно налазећи да ће се овако изреченом казном затвора постићи сврха кажњавања и изрицања кривичних санкција предвиђена одредбама члана 42 Кривичног законика, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција прописане чланом 4 став 2 Кривичног законика, то су самим тим жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Милошевића, којима се оспорава одлука о казни, оцењени неоснованим, будући да је овако одмерена казна довољна и нужна да се утиче на окривљеног да убудуће не врши оваква или слична кривична дела а што све наведено није могло довести до блажег кажњавања.

Следом свега наведеног, будући да правилност и законитост првостепене пресуде у погледу одлуке о казни нису оспорене жалбом браниоца окривљеног, иста је оцењена неоснованом.

У складу са наведеним разлозима, Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 457 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Судски саветник-записничар
Татјана Аврамовић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић